

31 Ιανουαρίου 2011

ΕΡΩΤΗΣΗ

Προς : Υπουργό Εθνικής Άμυνας κ. Ε. Βενιζέλο

Θέμα : Το μέλλον της ελληνικής αμυντικής βιομηχανίας

Η ελληνική αμυντική βιομηχανία, δημόσια και ιδιωτική, έχει κατά καιρούς επιδείξει πολλές και ορισμένες φορές και πρωτοπόρες προτάσεις και έντονη δραστηριότητα. Όμως, με μερικές απειροελάχιστες εξαιρέσεις οι προτάσεις και πρωτοβουλίες αυτές αντιμετώπισαν στην καλύτερη περίπτωση την αδιαφορία και στην χειρότερη ακόμη και την υπονόμευση από πλευράς Πολιτείας. Έτσι, ευκαιρίες για εγχώρια παραγωγή διαφόρων οπλικών συστημάτων για τις Ελληνικές Ένοπλες Δυνάμεις χάθηκαν, όπως και πολλές ευκαιρίες εξαγωγών, πχ «Άρτεμις – 30» και TOMA «Κένταυρος».

Εν τούτοις, εσφαλμένες πολιτικές που εφαρμόσθηκαν όλα τα τελευταία χρόνια από διαδοχικές Κυβερνήσεις ΠΑΣΟΚ και ΝΔ, απαξίωσαν το σύνολο της αμυντικής βιομηχανίας (ΕΑΣ, ΕΛΒΟ και ΕΑΒ), λόγω ανυπαρξίας ουσιαστικού σχεδιασμού για την παραγωγή, την έλλειψη παραγγελιών, την μη εξασφάλιση οικονομικής ρευστότητας ελλείψει δανεισμού και την δημιουργία ελλειμμάτων για τα οποία ασφαλώς υπεύθυνοι δεν ήταν οι εργαζόμενοι. Αποτέλεσμα της διαχρονικής κυβερνητικής αβελτηρίας είναι ότι οδηγείται σε καταστροφή η εθνική αμυντική βιομηχανία, που είναι άρρηκτα δεμένη με τα κυριαρχικά δικαιώματα της χώρας. Αντίθετα, ως φαίνεται, ανοίγεται η πόρτα της εκποίησης σε αλλοδαπούς της εν λόγω βιομηχανίας, υπό το κάλυμμα της πρόσληψης συμβούλου αποκρατικοποίησης, ενώ θα έπρεπε το Κράτος να προσδιορίζει, να χαράσσει και να ελέγχει την πολιτικοστρατηγική πορεία των αμυντικών βιομηχανιών.

Πολλά ακούγονται τον τελευταίο καιρό για το ενδιαφέρον, που επιδεικνύουν επίδοξοι «στρατηγικοί επενδυτές», ημεδαποί, αλλά κυρίως αλλοδαποί για την ανωτέρω βιομηχανία με πιθανή έκβαση, από την ικανοποίηση του ενδιαφέροντός τους, να περάσει η ελληνική αμυντική βιομηχανία σε ξένα χέρια, με ό,τι αυτό συνεπάγεται.

Ερωτάται ο κ. Υπουργός :

1. Συμφωνεί ότι η ελληνική αμυντική βιομηχανία είναι απαραίτητη για την εθνική μας άμυνα;
2. Σε καταφατική περίπτωση, πώς προτίθεται να εξασφαλίσει όχι απλά την επιβίωσή της, αλλά την παραγωγική και αποτελεσματική λειτουργία της προς όφελος, τόσο της εθνικής άμυνας, όσο και της οικονομίας της χώρας; Υπάρχει εν προκειμένω κάποιο συγκεκριμένο σχέδιο;
3. Προτίθεται η Κυβέρνηση, διά του ΥΠΕΘΑ να επιδιώξει την συνένωση κάτω από ένα κρατικό επιχειρηματικό όμιλο όλων των κρατικών αμυντικών βιομηχανιών με την παράλληλη αναζήτηση ενός στρατηγικού επενδυτή, που θα αγοράσει το μειοψηφικό πακέτο του ομίλου και θα αναλάβει την διαχείρισή του, με το Κράτος να κρατάει το 51%, ως και δικαιώμα βέτο στην σύνθεση του ΔΣ;
4. Αντιμετωπίζει το ΥΠΕΘΑ την δημιουργία ενός κρατικού φορέα προώθησης όλων των ελληνικών αμυντικών βιομηχανιών και προϊόντων;
5. Σε τελευταία ανάλυση, την στιγμή που εισάγουμε ακόμη και αρβύλες και μπερέδες από το εξωτερικό, έχει η Κυβέρνηση και το ΥΠΕΘΑ ειδικότερα την πραγματική βούληση να υποστηρίξει μία πραγματική «ελληνοποίηση» των ελληνικών αμυντικών προμηθειών;

Ο ερωτών

Ιωάννης Κοραντής